

TỪ CHỐI VUA

(Tìm hiểu Matthêu tiếp theo/ Matthêu 16:21-20:34)

Câu chuyện buồn viết rằng Đức Kitô đến nhà mình, nhưng người nhà chẳng chịu đón nhận (Gioan 1:11). Nước trời đầu tiên được trao cho những người có quyền thừa tự, con cái Israen (người Dothái), nhưng họ từ chối quà tặng, từ chối Nhà Vua, và cuối cùng đóng đinh Ngài. Từ Matthêu 12 chúng ta thấy nhiều tranh luận giữa các đầu mục liên quan đến Chúa Giêsu.

Chúa Giêsu công bố rằng nước trời nên được lấy khỏi người Dothái và trao cho dân khác. *Bởi đó, tôi nói cho các ông hay: Nước Thiên Chúa, Thiên Chúa sẽ lấy đi không cho các ông nữa, mà ban cho một dân biết làm cho nước ấy sinh hoa lợi* (21:43). Lời công bố này làm các đầu mục tức giận, họ tìm cách bắt Người (21:46).

Chúa chúng ta bảo Nicôđêmô điều kiện để được vào nước trời (Gioan 3:3-7,16). “Bất cứ ai” tin sẽ được vui hưởng ưu đãi và chúc phúc. Nước trời dành cho cả Dân ngoại lẫn người Dothái.

Tại sao người Dothái từ chối nước trời? Thế giới bây giờ khao khát thời hoàng kim. Một thế kỷ của hoà bình và nghỉ ngơi là mong muốn lớn lao của các nhà ngoại giao và các nhà lãnh đạo. Nhưng họ muốn nó xảy ra theo ý họ và cách họ muốn. Họ muốn tạo nên nó bằng sức của chính họ. Họ không khao khát cho một thế kỷ được mang đến bởi Chúa Giêsu Kitô. Cũng giống hết như người Dothái thời Gioan tẩy giả vậy.

Hứa ban Giáo hội

Chúng ta thấy Chúa Giêsu và các môn đệ lên miền bắc trong miền Xêsarê Philipphê, với một mục đích rõ ràng là nói chuyện riêng với các ông và trong cuộc chuyện trò Chúa tỏ cho họ biết một chân lý lớn lao (C.16)

Chỉ trong Phúc Âm Matthêu Giáo hội được đặt tên. Khi nước trời bị từ chối chúng ta thấy một sự thay đổi trong lời giảng dạy của Chúa Giêsu. Ngài bắt đầu nói về Giáo hội thay vì nói về nước trời (16:8). Chữ Giáo hội xuất phát từ chữ ecclesia có nghĩa là “những ai được kêu gọi”. Bởi vì mọi người không tin vào Ngài, nên Đức Kitô nói Ngài sẽ kêu gọi bất cứ ai, Dothái hay Dân ngoại, vào Giáo hội Ngài, đó là thân thể Ngài. Ngài bắt đầu một dinh cơ mới, một đội ngũ dân mới, gồm cả dân Dothái lẫn Dân ngoại (Ephêsô 2:14-18).

Câu hỏi quan trọng nhất của cuộc đời.

Khi các môn đệ xa khỏi những nơi bận rộn mà họ đang sinh sống, Chúa Giêsu hỏi họ rằng: *“Người ta nói Con Người là ai?”* (16:13)

Đây là một câu hỏi quan trọng cho hôm nay! Câu hỏi này thoát tiên được hỏi bởi một người Galilê vô danh trong nơi hoang vắng, nó đã giáng xuống như sấm sét qua bao thế kỷ và đã trở nên câu hỏi mạnh mẽ nhất trong thế giới hôm nay. Bạn nghĩ gì về Đức Kitô? Cái mà một người nghĩ là cái quyết định họ là ai và việc họ làm là gì. Những ý tưởng con người có về kỹ nghệ, sự giàu có, chính quyền, luân lý, và tôn giáo tạo nên khuôn mẫu xã hội và biến đổi đời sống. Cũng vậy những điều người ta nghĩ về Đức Kitô là động cơ chính trong thế giới hôm nay và có ảnh hưởng hơn bất cứ điều gì khác trên đời sống và suy nghĩ của con người.

Các môn đệ đưa ra câu trả lời của người ta cho họ. Và các câu trả lời đó thật khác nhau giống như thời bây giờ. Tất cả đều đồng ý rằng Chúa Giêsu là một người phi thường, ít nhất là một ngôn sứ hay một người với những yếu tố siêu phàm. Đánh giá về Đức Kitô của người đời khá cao. Câu trả lời Chúa Giêsu là một huyền thoại, người bịp bợm, hay kẻ mạo danh, không còn được chấp nhận nữa.

Bây giờ Chúa Giêsu chuyển câu hỏi chung chung vào trong câu hỏi riêng tư đặt ra cho mỗi người. *“Còn anh em, anh em bảo thầy là ai?”*. Hãy hỏi chính mình câu hỏi này. Nếu như câu hỏi chung là quan trọng, thì câu hỏi riêng tư này đặt ra cho mỗi người chúng ta còn quan trọng hơn nữa.

Không ai có thể trốn tránh nó. Không thể có câu trả lời vô thường vô phạt được. Ngài hoặc là Thiên Chúa hoặc là kẻ mạo danh.

Câu trả lời quan trọng nhất của cuộc đời

Thầy là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống! Phêrô tuyên bố một cách bốc đồng sôi nổi. Câu trả lời của ông nắm bắt được Đức Kitô là Đấng Thiên Sai, Đấng làm trọn lời tiên báo của các ngôn sứ Dothái xưa kia. Lời tuyên xưng này thật lớn lao bởi vì nó tôn vinh Đức Kitô là Con Thiên Chúa và nâng Ngài lên trên nhân tính và đội triều thiên cho Ngài với thần tính. Kể từ bây giờ Ngài mạc khải cho nhóm nhỏ môn đệ những chân lý mới về các giáo huấn của Ngài. Ngài nói với Phêrô và các môn đệ sau câu trả lời có liên quan đến Ngài là ai, *Trên đá này Ta sẽ xây Giáo hội Ta*. Đây là điều Đức Kitô sẽ làm – xây một Giáo hội trong đó chính Ngài là tảng đá góc tường. Giáo hội này đã được sinh ra trong ngày Lễ Ngũ Tuần (Công Vụ Tông Đồ 2).

Lần đầu tiên bóng thánh giá đổ trên đường đi của các môn đệ. Từ lần này trở đi Chúa Giêsu bắt đầu kéo tấm màn đã che phủ tương lai và chỉ cho các môn đệ Ngài những việc sẽ xảy đến. Ngài nhìn con đường của Ngài chạy tới Giêrusalem trong sự thù ghét thậm tệ của các tư tế và các Biệt phái rồi trên cây thập giá khủng khiếp, nhưng Ngài nhìn thấy vinh quang của buổi sáng phục sinh (Matthêu 16:21).

Chúa Giêsu không mạc khải những điều trên cho đến khi các môn đệ của Ngài sẵn sàng mang được nó. Thiên Chúa vẫn thường vì lòng thương xót của Ngài cất dấu tương lai khỏi mắt chúng ta.